

גדי כקומיקאי, מגיש פומונים ורקדן לעת מצוא.

מחול

השראה מדיסקוטק

"רקדן היום הוא אמן מסוג ג', גם ב" משכורת וגם ביחס הוא נחות גם מן ה" שחקנים וגם מן הזמרים. ואין זה פלא, מ" שום שהמחול מפגר היום אחרי שאר ה" אמנויות ואיני מצליח להדביק את הרוח הזמן. ה"פוסטרים" הביאו את הצירור לכל בית, החיפושיות הפכו את המוסיקה לנחלת הכלל ופתחו אזניים אטומות רבות, אבל איש לא הצליח עדיין לעורר תגובות דומות בעזרת תנועות מחול."

שמעון בראון, מולידה של להקת גז פלוט מנסה להסביר מדוע חבר בדרך שבחר. "הייתי חבר בלהקת בת-שבע, רקדתי עם כמה שנים. אבל בסופו של דבר הרגשתי יובש-זה יפה, זה אסטטי וזה לא מעניין איש. נסעתי לאמריקה ולמדתי שם שנה וחזרתי מלא אידיאלים - הראשון בהם להוציא את הריקוד מן ההסגר האמנותי ש" לו. עשרה ימים לאחר שהקמתי את להקתי הראשונה, פנו אלי מן הטלחזיה ורצו ש" נשתתף בתכנית, כרקע להופעת זמרים."

*** איזון עדין (הבימה) - מחזה של אלבי (אורגינה חלף) על בדידות, אנוכיות וצביעות בבורגנות האמריקאית, מבוצע היטב על ידי מרים זוהר, סטלה אבני ומשתתפי ההצגה האחרים. תיאטרון זרוב.

*** המכשפה (תיאטרון גודיק) - מחזה של גולדפאדן בלבוש צבעוני חדש, "בקצב מודרני של יוסף מילוא (במאי) ו" יועם שריף (מנהל מוסיקלי). לחובבי הצגות "אנה."

*** מרון פדאזה (הקאמרו) - שלשה מערכונים בשניים, המרחשים כולם באותו זרז מלון, גרושים מקצועיות ועם משחק מהנה של עדנה פלדל ואבנר חוקיהו.

*** נרנדה בשניים (התיאטרון ה" צעיר) - גבר ואשה מתחשים מפלט זה בזרועות זו מפני הבדידות המאיימת עליהם בכר הגדול. משחק טוב של שולמית אדר.

בידור

*** תיאטרון הקסמה (בימות) - שיחזור שלישי של ימי תלאיב הראשון, ים בזמר ובמחול. אושיק לוי וחנן גולד-לאט נחמדים. לאלה שלא ראו את ההצגה יגלוהיה הקודמים.

*** חיי קלב (התיאטרון העממי) - גדי יגל מתמודד עם חומר שאינו עומד ולו על רמה גבוהה, ויכול לו. ההצגה זוכרת הודות לכשרונותיו המגוונים של

והי מירנה סטרומ -

העולה מארצות-הברית

ברגע שניכחה לזכות המחזמר הסנס" יוני שיער, יצאה השחקנית ורקדנית-זמרת, יונה החודשה מארצות-הברית מירנה סט" ומ, מאלמוניותה.

אם יזכה שיער בישראל להצלחה הסנס" יונית לה זכה באירופה ובארצות-הברית, היה מירנה סטרומ כוכבת מפורסמת. משום כך מעניין במיוחד הראיון שנתנה לכתבת העולם הזה - בסרט ידעה כי תה" וכן לזכותה, כאשר היתה עדיין נערה בוד" דה בעיר גדולה, שחקנית אלמונית שעת" ה לא ברור.

פעמים עציב לך

אני לא יודעת אם זה בגלל שאני לבד ו בגלל עתמי המעורפל. כשאני מדברת ה הורי בטלפון, למשל, אני בוכה בפנים, תוך הלב שלי בקול רם, אני פוחדת בכותי, כי אז אני מתפרצת חזק. ואני לא צה שהם ידעו שם בניו-יורק, כמה שאני יודה ומתגעגעת אליהם.

אני יודעת שלחיות לבד זה לא קל. בי"ץ זה גם לא מקובל. אבל בניו-יורק שות את זה הרבה בחורות.

אני חושבת שזה לא שאלת חיים לגור ד, אבל זה רעיון טוב. את חופשיה צעות מה שאת רוצה. את לומדת את זיים מקרוב יותר, וביסודיות.

לא הייתי מוכנה לגור יחד עם חברה. לא הייתי צריכה לשחק את הבית שלי עם ד אדם, אז זה רק עם בעל.

לא קל לי בחיים האלה. אני עצבנית ואז מדברת כל הזמן עם תנועות ידיות. י גם לא יכולה לשבת על מקום אחד. לי מזל שהחברים שלי מבינים את ה" גב שלי ומשתדלים לעזור לי.

כסף לא מספיק לך

ולפעמים קצת בגדים אוכלים לי את המשכורת. כי אני רוצה להיות יפה. ו" י רוצה לחיות כמו כל בחורה צעירה א כמו זקנה. קרה לי כבר פעמים ש" ובתי על הכסף ולא רציתי לצאת לבלות. בניו-יורק הייתי שחקנית והרחחתי טוב.

ובאתי לארץ ישראל לפני שהתחיל ב" תו מקום שהפסקתי. אבל אני חושבת ש" לל המיבטא הור שלי אני צריכה להתחיל לחיות מחוץ. אני מרגישה שחורתי אחרת, ל מצד שני אני חושבת: מי אני ב" ל? האם אני יכולה לבוא פתאום ולהגיד: ני כאן - אתם לא שמחים? לא! אני יכולה.

עצובה, בודדה, אוהבת...

מירנה סטרומ

חושבים שאני מחפשת...

אני צריכה קודם להראות מה אני יודעת. צריכה להתחיל להתחלה, ומקוה שזה יהיה בסדר. אני חושבת שבגלל שאני יכולה לה" לשיר וגם לרקוד - זה טוב. כי משחק זה בעיה של שפה. ועד שאני אגיע לזמן שאדבר טוב...

ני אדם שכה הזמן חושב

בשבילי הוא משוה חשוב. אני יודעת שרק פעם אחת אני אחיה בעולם.

פעם הייתי רגישה מאד. היה איכפת לי מה אחרים חושבים עלי. אבל החיים לימדו אותי קצת להתבגר. היום אני יכולה לו" מר: תלוי מי. כי אני כבר די מבוגרת לחשוב שאני זה - אני. מוכן שאני

שמעון בראון (במרכז) ורקדני "ג'אז פדום" בדיונגוף רקדן - אמן סוג ג'

האמנויות מנסות היום להגיע אל קהל גדול ככל האפשר, וזאת גם שאיפתי. לכן עברתי גם מג'ז, שהיה עד עתה הבסיס לרקודים שלנו, ל"פופ" - המוסיקה הקרובה וזה תביכה היום על מרבית הצעירים. "אנחנו מנסים לתאר הרגשות פשוטות ומובנות לכולם, כמו אהבה, מין ומחאה אנטר-מלחמתית, והמוסיקה שמלווה אותנו היא של להקות רוק כבי. "זה בעצם מה שקורה היום בדיסקוטקים, וזה דוקא מוצא חן בעיני התנועות ה" מתמשכות הללו, מן הראש ועד כף הרגל, המפעילות את כל הגוף כולו." "אם יקראו לזה אחר-כך אמנות או בידור או מי יודע מה, זה ככה לא מעניין. אם הצופה נהנה, אני השגתי את מטרת."

מליו

ליל קיץ

* חלום ליל קיץ (התיאטרון הקאמרי) - חלום ליל קיץ אינו מחזה קלאסי על יוון, שקספיר רצה לכתוב סאטירה מודר" גית, חריפה וצינית, בלי הרומנטיקה של מגלסון, כך מסביר שמואל בונים, הבמאי, את חלום ליל קיץ שלו, המעורבן עד ימינו. חלום ליל קיץ הוא מחזה על סקס, ו" המחזה הארוטי ביותר בין מחזותיו של שקספיר, מצטט בונים את הפרשן יאן קוט. "אזכרון מודיע בפירוש כי יעניש את טי" טניה בכך שתשכב עם חיה. החמור נבחר משום שבימי הרינסאנס הוא נחשב לבעל אבר המין הארוך והחזק ביותר." קליפת הכלום. אבל אין צורך לד" אוב - ההצגה מותרת לכל הגילים. על הבמה אין אפילו רמז לאורגיה. כל מה ש" נשאר מן האירוטיקה התיאורטית הוא הצו המגוחך שבה. למשל: זהרירה חריפאי, בי" תפקיד טיטניה, מעיפה את נעליה אל על כל אימת שהיא מתחממת למראה זכר, אבל רצה מיד אל מאחורי הקלעים כדי לללות זו את זממה.

שמרנו על לשון מליצית בתרגום כדי ליצור את הניגוד הקומי שבין אנשים פשוטים לשפה מנופחת, דברי בונים. ו" אמנם, התרגום של טוביה כרמי מלא הב" רקות: "לצידך ולא לצודך אשכב" אמר אחד הנאהבים לבחירת לבו הדורשת חופה לפני קידושין. "הניצנים אשר הסריחו," נכשל אחר בלשוננו, ומתקן עצמו בחפזה "הניצנים אשר הפריחו." התנדפי מכאן קליפת הכלום, קוצו של קוצ, קליפת ה" שום" מגדף אחר את אוהבתו שנמאסה עליו. אבל מה לעשות ורוב השחקנים ה" ישראלים מתקשים מאד בהגיוי, בעיקר כשמדובר במליצות שיש להשמיען במה" רות ובטבעיות. אז נבלעות הברות ומת" כלבלות מלים.

"שקספיר שאינו מגיע לקהל אינו שק" ספיר! אמר בונים בצדק על בן סטראט" פורד המפורסם, שהקהל היתה דאגתו ה" ראשונה. חלום ליל קיץ של בונים מגיע לקהל משום שיש בו הרבה הצחקות מבור" מות: פוק (שלמה ווישינסקי) מרסס אהבה במשאבת פלסט, ובאותה הזדמנות גם מרסס את כל החדר נגד זבובים. הרמיה (עליה יצחק) מתפשטת לעיני הקהל (אל חשש - רק מחליפה שמלה לכותנת לילה) שעה שמכריחה את אהובה להסתתר מאחורי פרגוד. אבל כשמופיע פוק בסוף המחזה ומציע לכל מי שמצא כאן פגישה בטעם, לחשוב כי רק חלם לרגע, אי אפשר שלא לחשוב כי אפשר למצוא במלון ליל קיץ דברים רבים - אך לא חלום.

שקיבלה את התפקיד

הראשי במחזמר, שיער'

רוצה להיות נחמדה עם אנשים. אבל אם הם לא אוהבים אותי אז מה? אני בתחרות פופולאריות?

אני עכשיו מוכנה כבר לחיי נשואין. כשהייתי בגיל 21 לא חשבתי על זה. אהבתי בחורים. עבדתי. היו לי חיים משלי. רציתי משפחה משלי. אבל לא חשבתי שאני צריכה זאת. ואני באמת שמחה שלא התחתנתי מוקדם.

היום התיאטרון בשבילי זה הכל בחיים. אבל אני יודעת שבעל וילדים יהיו יקרים לי יותר. כי עכשיו חסרה לי משפחה. ואני יודעת שאם יהיה לי קשה גם תיאטרון וגם משפחה, החיים לימדו אותי שעלי לבחור במשפחה. כי אני אוהבת אהבה. מהעבודה את מקבלת המון, אבל כשאת חוזרת הביתה ואת לבד ...

אם לא היו לי חברים ידידים, לא הייתי יכול להסתדר לבד.

יש בחורים שרוצים להיות רציניים איתי, אבל אני לא רוצה. יש לי שני ידידים אינטימיים. אחד מהם זה יותר פרטי. אבל מה היה האחד? אני נונתנת לזמן לעשות את שלו. אסור לחשוב ולעשות תוכניות. יש לי גם בעיות עם מחזורים. בדרך כלל אני אוהבת אנשים, לא מפחדת מהם. מדברת איתם בחופשיות. אבל אני רואה שזה עושה לי בעיות לא מעטות. כי הם רוצים יותר מזה. הם חושבים שאני מחפשת. עכשיו אני רואה שאני צריכה להפסיק להיות חברותית ונחמדה לאנשים שאני לא מכירה. זה עושה לי רק בעיות. אני בת 24 ומספיק מבוגרת לסדר דברים. אני לא במצב שאני מפחדת להזמין חברים הביתה לדירה. אני לא לילה. אני גם לא הולכת עם אנשים שחושבים כמו בני 18. אם אני הולכת עם בחור שאני לא מכירה טוב, והוא רוצה לעלות אלי לדירה לאחר בילוי של לילה, אני יודעת לדחות אותו בעדינות אך בתקיפות. צריך להתנהג באדר" בות. בלי סטירות. אני משתדלת להתנהג כמו אשה. חם ויפה. אני עושה מה שאני רוצה לעשות בלי צעקות וסצינות, כדי שאותו בחור לא יתבייש אחר כך. כי אני בטוחה שהוא לא רצה לעשות לי משהו רע. זה רק שהוא רוצה ואת לא רוצה. ואם את מתנהגת יפה. הוא מבין אותך. כי הוא רק בן-אדם. למרות החופזה של החבורים הישראלים, יש בהם קסם. הם יפים מאד. כולם. ואני אוהבת אותם גורא.